

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 09.08.2021 r.

Strona powodowa (...) z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 23.05.2019 r do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, w trybie elektronicznego postępowania upominawczego, domagał się zapłaty od pozwanego J. R. kwoty 905 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 06.02.2019 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu na jego rzecz.

W uzasadnieniu wskazano, że powód zawarł z pozwanym umowę o warunkach odpłatności za studia, zgodnie z którą pozwany był zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda opłat związanych ze studiami, określonych w umowie. Wysokość czesnego na wybranym przez pozwanego kierunku, określona została w załączniku do umowy. Zgodnie z umową, pozwany zobowiązany był do zapłaty czesnego w łącznej kwocie 905 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Pomimo licznych prób polubownego zakończenia sporu, pozwany nie uregulował zaległej należności (k. 1-3).

W dniu 03.06.2019 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, w uwzględnieniu żądania pozwu (k. 4).

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 01.07.2019 r. domagał się oddalenia powództwa w całości, podnosząc zarzut nieistnienia zobowiązania. Jednocześnie domagał się zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że początkiem października 2015 r. rozpoczął czteroletnie dwustopniowe studia podyplomowe w Szkole Wyższej (...) w Wydziale Zamiejscowym we W.. Każdy stopień miał trwać po dwa lata. Po ukończeniu pierwszej części wskazanych studiów, nie był w stanie w 2017 r. kontynuować nauki. Wskazał, że w regulaminie studiów istnieje punkt, który daje możliwość przerwy w edukacji. O swojej decyzji dotyczącej zakończenia edukacji na pierwszym stopniu studiów podyplomowych poinformował uczelnię telefonicznie i od tego momentu przestał płacić czesne, gdyż nie miał zamiaru kontynuować nauki. Podkreślił, że przez 7 lat nauki na przedmiotowej uczelni, regularnie płacił czesne (k. 4/2-6).

Postanowieniem z dnia 18.07.2019 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tut. Sądu (k. 8).

Powód w piśmie z dnia 04.11.2019 r., stanowiącym odpowiedź na sprzeciw od nakazu zapłaty, wskazał, że pozwany nie złożył wniosku o udzielenie przerwy, zawieszenie studiów, czy rezygnacji ze studiów. Pozwany przez cały ten okres posiadał status studenta i był w związku z tym zobowiązany do uiszczania czesnego w wysokości i terminie wynikającym z podpisanej deklaracji. Z uwagi na nieuregulowanie czesnego, został on skreślony z listy studentów. Należność dochodzona pozwem w niniejszej sprawie stanowi ratę czesnego za miesiąc luty 2019 r., wierzytelność ta powstała zatem i stała się wymagalna przed skreśleniem pozwanego z listy studentów (k. 13).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Strona powodowa (...) z siedzibą w W. jest niepubliczną uczelnią wpisaną do rejestru uczelni niepublicznych oraz związków uczelni niepublicznych przy Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Dowód: decyzja z dnia 23.09.2016 r. – k. 17

Pozwany J. R. w 2014 r. ukończył studia magisterskie na ww. uczelni, natomiast w roku 2015 rozpoczął na niej studia podyplomowe.

Zgodnie z podpisaną przez strony, w dniu 25.05.2015 r. umową o świadczenie usług w zakresie edukacji podyplomowej, studia podyplomowe były płatne (§ 4 pkt 1), a wysokość, sposób i terminy wnoszenia opłat za naukę w sposób szczegółowy określała Deklaracja Uiszczania Czesnego oraz Regulamin (...) (§ 4 pkt 4). Umowa została zawarta

na czas określony, do dnia kończącego studia podyplomowe. W dniu 26.09.2015 r. pozwany podpisał deklarację uiszczenia czesnego.

Pozwany przez dwa lata uczęszczał na ww. studia podyplomowe, w tym okresie regularnie uiszczał czesne. W 2017 r. zmuszony był zrezygnować z dalszej edukacji na studiach podyplomowych, od tego momentu przestał płacić czesne.

Pismem z dnia 23.04.2019 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 905 zł, w tym: 895 zł tytułem należności głównej oraz 10 zł, tytułem opłaty za monit.

Dowód: ankieta osobowa – k. 19, dyplom ukończenia studiów magisterskich – k. 19/2, decyzja o przyjęciu na studia podyplomowe – k. 20, umowa o świadczenie w zakresie edukacji podyplomowej – k. 20/2-21/2, deklaracja uiszczenia czesnego – k. 22, przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 23

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów przedłożonych do akt sprawy, których treść i forma nie były kwestionowane przez strony w żadnym zakresie. Podkreślenia jednak wymaga, że strona powodowa, reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedłożyła regulaminu studiów podyplomowych, do którego odnosi się umowa zawarta przez strony, z którego miały wynikać warunki świadczenia usług przez uczelnię, m.in. nie można przez to zweryfikować czy decyzja o skreśleniu z listy studentów mogła być wydana 1,5 roku po zaprzestaniu płacenia czesnego (o ile takowa została wydana, gdyż do akt sprawy nie został przedłożony taki dokument). W ocenie Sądu powód winien przygotować się do procesu, w szczególności przedstawić dokumenty z których wywodzi swoje roszczenie (regulamin studiów podyplomowych, decyzja o skreśleniu z listy studentów), gdyż to na nim spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie. Powód nie może przerzucać tego obowiązku na pozwanego. Skoro powód nie sprostował temu obowiązkowi, to należało uznać, że nie udowodnił swojego roszczenia.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa żądała zasądzenia od pozwanego kwoty 905 zł, w tym: tytułem zapłaty za czesne za miesiąc luty 2019 r. (895 zł) i monit (10 zł). Pozwany, co nie ulega wątpliwości, od października 2017 r. nie uczęszczał na zajęcia, nie płacił czesnego. Strona powodowa nie przedłożyła decyzji o skreśleniu pozwanego z listy studentów, nie wiadomo więc z jakim dniem to nastąpiło. Dodatkowo, z uwagi na to, że brak jest regulaminu studiów podyplomowych, Sąd nie może zweryfikować, czy strona powodowa miała prawo naliczyć opłatę za czesne po upływie 1,5 roku od dnia kiedy pozwany zaprzestał uiszczenia tej opłaty, tym bardziej że za wcześniejsze okresy strona powodowa nie naliczyła pozwanemu opłat za czesne. Z uwagi na brak regulaminu studiów podyplomowych, obowiązującego w dacie kiedy pozwany był na liście studentów, nie można też zweryfikować po jakim czasie od dnia kiedy student przestaje płacić czesne, winno nastąpić skreślenie z listy studentów.

Zgodnie z art. 6 k.c. określającym zasadę rozkładu ciężaru dowodu w postępowaniu sądowym strona, która powołując się na swoje prawo, żąda czegoś od innej strony, obowiązana jest udowodnić fakty uzasadniające to żądanie. Do osoby występującej z pozwem należy więc udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) – tak też Sąd Rejonowy Łódź-Widzew w Ł. w wyroku z 15.06.2016 r., sygn. akt VIII C 3492/15.

Należy także podkreślić, że umowa o świadczenie usług w zakresie edukacji podyplomowej ma charakter umowy wzajemnej i ekwiwalentem odpłatności za studiowanie powinno być korzystanie ze studenta z zajęć organizowanych

przez uczelnię. Skoro zaś student tego nie czynił, nie zaliczył nawet pierwszego semestru roku 2017 r. i nie uzyskał wpisu na drugi semestr, czy też kolejny rok studiów, to nie było również z tego względu podstaw do fikcyjnego utrzymywania go na liście studentów aż do lutego 2019 r. (jeżeli wierzyć twierdzeniom strony powodowej, że to właśnie w lutym 2019 r. pozwany został skreślony z listy studentów). Zachowanie takie, zdaniem Sądu, stanowi nadużycie prawa i jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i zasadami uczciwości kontraktowej nie może korzystać z ochrony.

W związku z powyższym, Sąd uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie w zakresie czesnego (895 zł). Skoro zaś strona powodowa nie wykazała zasadności naliczenia pozwanemu czesnego, to brak było też podstaw do zasądzenia kosztu monitu (10 zł). W związku z powyższym, Sąd powództwo oddalił, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

W punkcie II Sąd, mając na uwadze wynik procesu, kosztami postępowania sądowego obciążył stronę powodową.

Sędzia Maria Reško

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. kal. 14 dni

N., dnia 2 września 2021

Sędzia Maria Reško